

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡ ΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΡΦΟΝ. Έν Αθήναις φρ. 15.— Έν δι τας Ιπρχ. φρ. 16.— Έν τς ξςο τ. φ., 25. ΑΓΓΕΛΙΑΙ, εταξ ή δις, λ. 40, τρις ίσος έίξκ : λ. 20, κατ ή μνηα λ. 13, έτος ή έξ-μηνίαν λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΝΟΥΣΩΝ, Άριθ. 4, άπέναντι τής οίκίας Φιλήμονος παρ ή τήν Πλατείαν Συντάγματος.—

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ.

Ήτο δυνατόν και από να ήτο εις καλλιτέραν κατάστασιν από τους λοιπούς βωμολίλους θεσμούς; Αν άπετέλει έξείρεσιν, θά ήτο φρενοκομείον, δέν θά ήτο νοσοκομείον. Ποιον εκ των Φιλανθρωπικών καταστημάτων μας, πλίν ενός ή δύο, ευδαιμονεί; Άρά γε ο Κάνθαρος; Άρά γε ο Μεδρεσές; Άρά γε τó Σωρρονιστήριον Κερκύρας, όπου και οι γνωστικοί τρελλαίνονται; Και εκ των εκπαιδευτικών ακόμη Καταστημάτων, μήπως τó Άρσάκειον είναι ό,τι έπρεπε να είναι; Μήπως τó Πανεπιστήμιον δέν είναι ο Κάνθαρος τής Παιδείας, όπως εκείνος είναι ο Κάνθαρος τής Υγείας;

Δυστυχώς, δέν μετέβημεν να τó επισκεφθώμεν επί τής Προκτόχου Διευθύνσεως, ότε οι άσθενείς έθεωρούντο ως σκύλοι, οι Ιατροί ειργάζοντο ως κτηνίατροι, ο Διευθυντής ειχεν ανάγκην θεραπείας των κτηνιάτρων, και τó Κατάστημα όλον ήτο είδος τι θηριοτροφείου νοσηλευομένου. Λέγομεν δυστυχώς, διότι είμεθα εκ των δημοσιογράφων εκείνων οΐτινες ευφραίνόμεθα αποκαλύπτοντες αίσχη και άσχημίας, παρ ή πλέκοντες στεφάνους και πανηγυρικούς. Υπολαμβάνομεν τόσον γελοϊον και μωρόν και τó επαινείν και τó επαινέσθαι, όσον άνδρικών και έντιμον τó κυυτηριάζειν καταχρήσεις και καταχραστάς.

Ο νέος Διευθυντής κύριος Μαράτος, ο πρώην αρχίατρος του Έλληνικού στρατού, ο εις τας κρίσιμωτέρας περιστάσεις, πολεμικών ή επιδημικών, προσενεγκών άσθόνους τας υπηρεσίας του, και τώρ εν λευκώ γήρατι, καθώς συμβαίνει εις πάντας τους εύόρκως και φιλοτίμως εργασθέντας, αναγκασθείς να παραιτηθή τής στρατιωτικής υπηρεσίας, ανέλαβε να ένασχολήση τήν περίοδον αυτήν του βίου του με τήν βίζικην μεταρρύθμισιν του Νοσοκομείου.

Δύο μήνες μόλις παρήλθον από τής μεταβολής τής Διευθύνσεως και ή άλλοίωσις ήτις επήλθε όταν λάβη τις ύπ' όψιν πόσα μέσα ειχε να διαθέση ο νέος Διευθυντής

όπως εκτελέση τά μεταρρύθμιστικά του σχέδια, θά ευρεθη όντως θαυμασία.

Διό τούτο κυρίως αι βελτιώσεις επάνησαν επαισθητά εις τήν παθολογικην κλινικην, διότι ή ευρεσις αυτών και επί τής χειρουργικής παλαιάι ακόμη κατά τής ανεπαρκείας των χρηματικών πόρων και τίς οίδε αν όχι και κατά τής δυστροπίας των μελών του αδελφάτου. Δέν αναφέρομεν τόν Δήμαρχον, διότι εν τώ ζητήματι του Νοσοκομείου, έξ όσων ήδυνήθημεν να πεισθώμεν έξ ιδίων πληροφοριών και εκ τής λαμπράς εκθέσεως ήν ο Ιατρος κ. Βάρας ότε υπέβαλε τήν παραίτησιν του από μέλους του Άδελφάτου απήνυνε προς τó Δημοτικόν Συμβούλιον, ο κ. Δήμαρχος επάνη όσον ήτο δυνατόν φιλήθωπος, αλλά προσέκρουσε κατ' αδελφάτου, κατά Συμβουλίου, κατά Πανεπιστημίου, ίσως καθ' όλης τής κοινωνίας. Αι άγαθαί θελήσεις κατήντησαν εν Αθήναις εις τήν πρώτην πνοήν των να προσβάλλωται υπό ήμιπληγίας και να γίνωνται παραλυτικά.

Συμβουλευόμεν τους περιέργους έξ ύμών να επισκεφθώτε τας αίθουσας τής παθολογικής κλινικής και θά μζς δικαιώσητε λέγοντας ότι θ' άπατηήτε προς στιγμήν εν είναι αίθουσαι Νοσοκομείου ή καλώς διοργανισμέναι αίθουσαι Λυκείου. Μεγάλαι, ευάεροι, φωτεινόταται, εύθυμοι εκ του προσπίπτοντος εκεί άδρού ήλίου, με διπλως παραλλήλους λωρίδας τάπητος, με καθαράν μεγάλην τράπεζαν εν τώ μέσω, κλινας σιδηράς, άραιωμένας επαρκάς άπ' άλλήλων, με κλινοσκεπάσματα κατάλευκα, καινούργη και λευκάς επίσης καθαράς σινδόνας, παρ' εκάστην δε κλινην μικρά μακροσκεπή κομοδίνα. Βλέπων τις αυτήν τήν καθαριότητα, τήν ευπρέπειαν, τήν άραιωσιν, τήν εύμάρειαν, τους τάπητας, και άναλογιζόμενος ότι πρό δύο ακόμη μηνών αι μεν κλιναι ήσαν πυκνότεραι, τά δε κλινοσκεπάσματα ήσαν μαύραι βυρπακί φανέλλαι, από άμνημονεύτων χρεών μη πλυνείσθαι, σινδόνων δ' άλλγή δέν έγίνετο ή κατά δεκαπενθημερίαν, τά πατώματα κυρίως οίδε καθε πότε επλύνοντο, ενώ τώρ στίλβουν εκ του καθημερινού σρογγαρίσματος, οι δε κορέοι έβρα-

Η ΝΙΟΦΕΡΜΕΝΗ

'Απ' τὸ φτωχὸ τῆς τὸ χωρὶ προχθές, καλή τῆς ὥρα,
'Σ τῶν Ἀθηνῶν ἐπρόβαλε τὴ φημισμένη χώρα
Μιὰ Μοῦσα, μιὰ καλόγηρα ἐρωτοχτυπημένη,

Τί νόστιμα ἢ κακόμοιρη ποῦ βρίσκει τὰ τραμβιά!
'Απὸ τὸ βράδυ ὡς τὸ πρωὶ μέσα 'ς αὐτὰ γλεντάει,

Καὶ τί χρὰ παιδιάτικη μέσ' τὴν καρδιά τῆς βράζει,
'Οποῦ ἀκόμα τῆς Βουλῆς δὲν ἄνοιξεν ἡ θύρα,

Σὲ δημοσιογραφικὸ κλεισμένη θεωρεῖτο,
Καὶ τότε πιά, λαχταρισταῖς Ἀθήναις τῆς ἀντίο!
Μέσα σ' ἐκείνη τὴ βοή, τὴν καμπανομουροῦρα,

Σπίρος.

ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΠΑΡΑΠΟΝΑ.

Φαίνεται ὅτι τὰ παράπονα τῶν φοιτητῶν τῆς νομικῆς
δὲν ἐξέλειπον ἀκόμη. Τρεῖς καθηγηταὶ, ὁ κ. Παπαρρηγόπουλος,

Οἱ ἐπιστέλλοντες ἡμῖν παραδέχονται ἐλαφρυντικὰς τινας
περιπτώσεις διὰ τοὺς δύο πρώτους, Παπαρρηγόπουλον καὶ Κρασσῆν,

'Αλλ' ὁ κ. Θεοφάνοπουλος ἀφ' οὗ ἤρχισε πέρασι τὸ
Πραγματικόν, διατὶ νὰ μεταπηδήσῃ διὰ γιγαντιαίου ἀλματός
εἰς τὰς Γενικὰς ἀρχάς;

Παραπονοῦνται ἀκόμη, ὅτι ἂν καὶ ἤρχισεν ὁ κ. Θεοφάνοπουλος
διδάσκων Εἰσηγήσεις κατόπιν τῆς πρὸς τὴν Πρυτανείαν ἀναφορᾶς

'Αλλ' ἂν πρόκειται νὰ χειροτονηθῇ διὰ τὸ μάθημα
τοῦτο καθηγητῆς εἴ τις τῶν ὑφηγητῶν, προσοχὴ περὶ τὴν ἐκλογὴν!

'Αλλο παράπονον: Ἐκλάπη ὑπὸ τινος τῶν καθηγητῶν
ἡ ὥρα τοῦ μαθήματος τοῦ κ. Εὐταξίου καὶ παρακαλεῖται ὁ ὑπαστυνόμος τοῦ Β'

'Αλλο: Νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ κ. Καζάκης διδάσκων νὰ μὴ
βλέπῃ τὴν ὄροφν καὶ τοὺς τοίχους, διότι αὐτὸ ἀπὸ τὴν ὄροφν οὔτε ἀπὸ τοὺς τοίχους βγαίνει τίποτε,

'Αλλως τε οἱ φοιτηταὶ προσβάλλονται ὅταν ἀπαξιοῦν
νὰ τοὺς βλέπῃ, ἐνῶ αὐτοὶ τὸν περιεργάζονται τόσο ἐλαφρῶς.

'Ἐχομεν καὶ ἄλλο παράπονον φοιτητῶν ἄλλης Σχολῆς,
ἐναντίον τοῦ φίλου μας Καθηγητοῦ τῆς Χημείας κ. Χρηστομάνου,

μαθηταὶ τοῦ θέλου νὰ τὸν ἀπολαμβάνουν μίαν σωστὴν
ᾠραν, ὡς διατυποῖ καὶ τὸ πρόγραμμα, ἀπὸ τῆς 8—9, ἐνῶ ἐκεῖνος ἀρχιρούμενος ἀπὸ τὰς ἐπιστημονικῆς του φροντίδας διδάσκει

ΕΥΛΟΠΑΤΙΝΑΔΑ ΥΠΕΝΩΜΟΤΑΡΧΟΥ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΕΚ ΚΑΛΑΜΩΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ).

Τὴν ἐσπέραν τὴν παρελθούσης Κυριακῆς συναθῆσασα
πλειὰς τις ἐκ τῶν παρεπιδημούντων ἐνταῦθα Λακωνῶν ὑπενωμοτάρχων τινα, ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ αἰσθάνῃ

Ἐπομένως, οὐχὶ χάριν προφυλάξεως συναδεύετο ὑπ' αὐτοῦ ὁ ἀστυνόμος, ὅσον ἐνεκα τῆς ἀναθεματισμένης συνηθείας τοῦ παρακολουθεῖσθαι ὑπὸ ἐνόπλιον, συνήθειαν ἦν καὶ μέχρι ταύτου διατηροῦσιν οἱ ἄνθρωποι τῆς ὑπερηφάνου μπαρικοκαυμένης τοῦ Εἰκοσινέα γενεᾶς.

Ἐπιπλέον, ὁ κ. Τρικούπης νὰ πεισθῇ ὅτι ἐμὲ τὸ στανίδ ὁ γάδαρος δὲν πίνει ἀγίασμὸν. Μία διατρίχη καὶ τὰ πάντα θεραπεύονται. Ἡ διατρίχη νὰ λέγῃ: «Ὅσοι δὲν θέλου νὰ μείνουν εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς ν' ἀπέλωσιν εἰς τὰς ἐστίαις των, ἀφοῦ δηλώσωσι τοῦτο προηγουμένως ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ κτλ.»

Ἐπιπλέον, ὁ κ. Τρικούπης νὰ πεισθῇ ὅτι ἐμὲ τὸ στανίδ ὁ γάδαρος δὲν πίνει ἀγίασμὸν. Μία διατρίχη καὶ τὰ πάντα θεραπεύονται. Ἡ διατρίχη νὰ λέγῃ: «Ὅσοι δὲν θέλου νὰ μείνουν εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς ν' ἀπέλωσιν εἰς τὰς ἐστίαις των, ἀφοῦ δηλώσωσι τοῦτο προηγουμένως ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ κτλ.»

Ἐπιπλέον, ὁ κ. Τρικούπης νὰ πεισθῇ ὅτι ἐμὲ τὸ στανίδ ὁ γάδαρος δὲν πίνει ἀγίασμὸν. Μία διατρίχη καὶ τὰ πάντα θεραπεύονται. Ἡ διατρίχη νὰ λέγῃ: «Ὅσοι δὲν θέλου νὰ μείνουν εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς ν' ἀπέλωσιν εἰς τὰς ἐστίαις των, ἀφοῦ δηλώσωσι τοῦτο προηγουμένως ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ κτλ.»

Ἐπιπλέον, ὁ κ. Τρικούπης νὰ πεισθῇ ὅτι ἐμὲ τὸ στανίδ ὁ γάδαρος δὲν πίνει ἀγίασμὸν. Μία διατρίχη καὶ τὰ πάντα θεραπεύονται. Ἡ διατρίχη νὰ λέγῃ: «Ὅσοι δὲν θέλου νὰ μείνουν εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς ν' ἀπέλωσιν εἰς τὰς ἐστίαις των, ἀφοῦ δηλώσωσι τοῦτο προηγουμένως ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ κτλ.»

Ἐπιπλέον, ὁ κ. Τρικούπης νὰ πεισθῇ ὅτι ἐμὲ τὸ στανίδ ὁ γάδαρος δὲν πίνει ἀγίασμὸν. Μία διατρίχη καὶ τὰ πάντα θεραπεύονται. Ἡ διατρίχη νὰ λέγῃ: «Ὅσοι δὲν θέλου νὰ μείνουν εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς ν' ἀπέλωσιν εἰς τὰς ἐστίαις των, ἀφοῦ δηλώσωσι τοῦτο προηγουμένως ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ κτλ.»

Ἐπιπλέον, ὁ κ. Τρικούπης νὰ πεισθῇ ὅτι ἐμὲ τὸ στανίδ ὁ γάδαρος δὲν πίνει ἀγίασμὸν. Μία διατρίχη καὶ τὰ πάντα θεραπεύονται. Ἡ διατρίχη νὰ λέγῃ: «Ὅσοι δὲν θέλου νὰ μείνουν εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς ν' ἀπέλωσιν εἰς τὰς ἐστίαις των, ἀφοῦ δηλώσωσι τοῦτο προηγουμένως ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ κτλ.»

Ἐπιπλέον, ὁ κ. Τρικούπης νὰ πεισθῇ ὅτι ἐμὲ τὸ στανίδ ὁ γάδαρος δὲν πίνει ἀγίασμὸν. Μία διατρίχη καὶ τὰ πάντα θεραπεύονται. Ἡ διατρίχη νὰ λέγῃ: «Ὅσοι δὲν θέλου νὰ μείνουν εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς ν' ἀπέλωσιν εἰς τὰς ἐστίαις των, ἀφοῦ δηλώσωσι τοῦτο προηγουμένως ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ κτλ.»

Ἐπιπλέον, ὁ κ. Τρικούπης νὰ πεισθῇ ὅτι ἐμὲ τὸ στανίδ ὁ γάδαρος δὲν πίνει ἀγίασμὸν. Μία διατρίχη καὶ τὰ πάντα θεραπεύονται. Ἡ διατρίχη νὰ λέγῃ: «Ὅσοι δὲν θέλου νὰ μείνουν εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς ν' ἀπέλωσιν εἰς τὰς ἐστίαις των, ἀφοῦ δηλώσωσι τοῦτο προηγουμένως ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ κτλ.»

Ἐπιπλέον, ὁ κ. Τρικούπης νὰ πεισθῇ ὅτι ἐμὲ τὸ στανίδ ὁ γάδαρος δὲν πίνει ἀγίασμὸν. Μία διατρίχη καὶ τὰ πάντα θεραπεύονται. Ἡ διατρίχη νὰ λέγῃ: «Ὅσοι δὲν θέλου νὰ μείνουν εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς ν' ἀπέλωσιν εἰς τὰς ἐστίαις των, ἀφοῦ δηλώσωσι τοῦτο προηγουμένως ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ κτλ.»

στῶν τοῦ Μὴ Χάνεσαι; Εἶναι ἐθελονταὶ, συναχθέντες ἐκ τῆς ὑποστάθης τῶν τραμπούκων πάσης φυλῆς, ἐθνικότητος καὶ θρησκείας; Εἶναι Δροῦσοι, Κισσάσιοι, Καννίβαλοι ἢ Ζουλοῦ; Ὅχι! Ὅχι! Ὅχι! Ἀλλὰ τί εἶναι;

Χοιρὸς καὶ Παναγία! χαθήκαμεν λοιπὸν, ἀφοῦ ἡ τιμὴ, ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία καὶ ἡ ζωὴ τῶν πολιτῶν διατρέχουν τὸν ἐσχατὸν κίνδυνον;

Ἐ! Ἐ! κύριοι ἀναγκῶσται τοῦ Μὴ Χάνεσαι, μὴ ἐκοψε τὸ αἷμά σας... Οὐδένα διατρέχουμεν κίνδυνον, ἀρκεῖ ὁ κ. Τρικούπης νὰ πεισθῇ ὅτι ἐμὲ τὸ στανίδ ὁ γάδαρος δὲν πίνει ἀγίασμὸν. Μία διατρίχη καὶ τὰ πάντα θεραπεύονται. Ἡ διατρίχη νὰ λέγῃ: «Ὅσοι δὲν θέλου νὰ μείνουν εἰς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς ν' ἀπέλωσιν εἰς τὰς ἐστίαις των, ἀφοῦ δηλώσωσι τοῦτο προηγουμένως ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ κτλ.»

Πόμ.

KARAMEΛΛΙΣ.

'Ακούσαμεν τινὰ λέγοντα ὅτι οἱ Κομμουνιστικοὶ πρέπει νὰ βαπτίζωνται εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Πνεύματος.

'Ακρον ἄωτον εὐγενείας. Νὰ ἔχῃς τὰ πόδια γεμάτα κάλους, νὰ σὲ πατοῦν, νὰ πεθαίνῃς ἀπὸ τὸν πόνο, νὰ σοῦ λέγουν pardon, καὶ νὰ ἦσαι ὑποχρεωμένος νὰ λέγῃς— τίποτε, κύριε, τίποτε.

'Ἐν τῷ ἱπποσιδηροδρόμῳ ἠκούσαμεν τὴν νύκτα ἀνατολίτην ἐρωτῶντα ἂν οἱ φανοὶ τῶν ἀμαξῶν φωτίζωνται με ἀερίφως!!

'Ακρον ἄωτον εὐλαθείας: Νὰ ἀκούῃς τὴν καμπάναν τοῦ ὀρολογιοῦ σου καὶ νὰ κάμῃς τὸ σταυρὸ σου.

Μεταξὺ δύο φοιτητῶν:
— Ἦρχισεν ὁ Ρουσόπουλος;
— Μάλιστα.
— Καὶ τί ἔκαμε στὸ πρῶτο μάθημα;
— Γελοῦσε.

— Γρατὶ ἐφυγες ἀπὸ τὴν πρώτη κυρία σου; ἐρωτᾷ ἡ κ. Α. τὴν νέαν ὑπηρέτριάν της.
— Γρατὶ ἦτον ἀρρώστη, καὶ φοβήθηκα μὴν κολλήσω!
— Καὶ τί ἀρρώστια εἶχε;
— Ἀπόβλαε, κυρία, ἀπόβλαε.

Μπούμ.

Ἄριθ. Πρωτ. 85.

Πρὸς τὸ Ἀδελφάτον τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου ἢ «Ἐλπίς»

Κύριε Πρόεδρε.

Ἐν τῶν φιλανθρωπικωτέρων καταστημάτων δι' ὧν κοσμεῖται ἡ Ἑλληνικὴ πρωτεύουσα εἶνε τὸ ἐνταῦθα δημοτικὸν Νοσοκομεῖον ἢ Ἐλπίς, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐπαγγέλλεται ἡ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου παραμυθία οὐχὶ μόνον πρὸς τοὺς ἐκ τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἀθλιότητι διατελοῦντας ὁμογενεῖς. Μέχρι τοῦδε αἱ πύλαι αὐτοῦ κατὰ τὴν οικονομικὴν του δύναμιν οὐδέποτε ἐκλείσθησαν τοῖς δεομένοις.

Ἐκτὸς τῆς φιλανθρωπικῆς ταύτης ἀποστολῆς, ἣτις ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον γνώρισμα τῶν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ πολιτισμοῦ ἐθνῶν, τὸ Νοσοκομεῖον τοῦτο ἀπὸ τῆς συστάσεώς του πληροῦ καὶ ἄλλον οὐχ ἦντον σοβαρὸν καὶ αὐτόχρημα ἐθνικὸν σκοπὸν. Εἶνε τὸ στάδιον, ἐνῶ οἱ ἀπὸ τοῦ Πανεπιστημίου τὰ θεωρητικὰ ἱατρικὰ ἐφόδια φέροντες, προστρέβουσι καὶ δοκιμάζουσι ταῦτα ἐν τῇ λυδίᾳ λίθῳ τῆς πρακτικῆς, ἵνα μεταφέρωσιν αὐτὰ δεδοκιμασμένα μέχρι τῶν περάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ὁ δῆμος Ἀθηναίων, ἐκτιμῶν τὴν τιμὴν τῆς ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ ἰδρύσεως τοῦ Πανελληνίου Πανεπιστημίου, ἐφιλοτιμήθη ὅπως παρὰσχῆ αὐτῷ πᾶσαν δυνατὴν συνδρομὴν ἀντὶ τῆς ὁποίας ἐκεῖνο παρέχει τὰ φῶτα τῶν Καθηγητῶν του.

Ἀνυμφιβόλως ἢ προσωπικῇ αὐτῆ τοῦ Πανεπιστημίου πρὸς τὸ νοσοκομεῖον ἴδρυμα συνδρομὴ εἶνε ἀνεκτίμητος. Πρὸ πολλοῦ ὅμως, ἕνεκεν τῆς αὐξήσεως τοῦ Νοσοκομείου, καὶ τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν ὑπὲρ ὧν τέτακται, παρέστη ἀκαταγώνιστος ἡ ἀνάγκη τῆς εὐρύσεως τῶν γλίσχρων αὐτοῦ πόρων. Δυστυχῶς ὁ δῆμος Ἀθηναίων δὲν εἶνε ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς οικονομικὴν ἀποκατάστασιν, ἐπιτρέπουσαν τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν τοῦ ἤδη βαρέος ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου προϋπολογισμοῦ. Δυστυχέστερον ἔτι, καὶ αἱ συνδρομαὶ τῶν γενναίων τέκνων τοῦ Ἑλληνισμοῦ καθυστεροῦσι πρὸ πολλοῦ διὰ πολλοὺς ἴσως λόγους, ὧν μακρὰ θὰ ἦτο ἡ ἀφήγησις καὶ ἐφ' ὧν ἐλπίζω νὰ ἐργασθῶ ἀποτελεσματικῶς, ἐνόσῳ μοι εἶνε ἐμπειστητευμένη ἡ τιμὴ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Νοσοκομείου.

Ἰπὸ τούτῳ ὄρους τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νῦν ἰσχύοντος, ἀδύνατον εἶνε τὸ Νοσοκομεῖον νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας του. Σήμερον προϋπολογίζεται ἡ δαπάνη ἐκαστῆς κλίνης πρὸς 80 λεπτὰ ἡμερησίως, ἐνῶ, κατ' ἐλάχιστον ὄρον τῆς στοιχειωδেষτέρας διαιτητικῆς, ὁ ὄρος αὐτός ἐπρεπε ν' ἀνέρχεται εἰς δραχμὴν μίαν. Μέχρι τοῦδε οἱ ἀσθενεῖς καὶ οἱ ἀναρρωγούντες διέμενον ἀπὸ τοῦ ἐσπερινοῦ γεύματος μέχρι τοῦ κατὰ τὴν 11 ὥραν π. μ. προγεύματος κατὰ λέξιν νήστεις, μὴ παρεχομένου αὐτοῖς τὴν πρωΐαν καφέ ἢ ἄλλου τινος ὁμοίου ποτοῦ. Ἐπίσης ἡ τροφή ἦτο καθόλα ἐλλιπὴς καὶ ἐν συντομίᾳ ἀνοίκειος εἰς τοιοῦτον κατὰστημα. Ἦναγκάσθη συνεπῶς νὰ περιορίσω τὸν ἀριθμὸν τῶν κλινῶν ἀπὸ 130 εἰς 106 περίπου, ἵνα καταρθῶσω νὰ παρὰσχῶ εἰς τοσοῦτους μόνον ἀσθενεῖς, τὴν ἀπολύτως ἀναγκαίαν τροφήν. Ἐπροτίμησα ὀλιγωτέρους καὶ καλῶς δικαιομένους ἢ περισσοτέρους καὶ πάντας ἀτελῶς τρεφομένους. Περιορίζομαι ἰδιαίτε-

ρως εἰς τοῦτο τὸ οὐσιωδέστατον, διότι θὰ ἦτο μακρὸν ν' ἀναφέρω ἄλλας ποικίλας ἐλλείψεις, οἷον τὴν ἔλλειψιν κλινοστρωμνῶν, ἀσπρορούχων, νοσοκομικῶν ἐνδυμάτων, σινδόνων καὶ ἄλλων ὁμοίων ἀπαραιτήτων παρεπομένων παντὸς καταστήματος ἀξιοῦντος νὰ ὀνομάζῃται νοσοκομεῖον. Δὲν εἶνε ὑπερβολή, ἀλλ' ἀπλή καὶ καθαρὰ ἀλήθεια, ὅτι μέχρι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, μία μόνη σινδὸνη ὑπῆρχε δι' ἐκάστην κλίνην, παρουσιασθείσης δὲ ἀνάγκης ἀλλαγῆς τῶν ἀσπρορούχων ἀσθενοῦς, δὲν ἐγένετο δυνατὸν νὰ εὐρεθῶσι τοιαῦτα ἐν τῷ νοσοκομείῳ. Δὲν μένει λοιπὸν ἄλλη θεραπεία εἰ μὴ ἡ μείωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κλινῶν. Ἀλλὰ τοιοῦτος βεβαίως δὲν εἶνε ὁ προορισμὸς τοῦ νοσοκομείου· ἐκ τοῦ ἐναντίου ἢ καθ' ἐκάστην αὐξοῦσα κοινωνικὴ ἀνάγκη ἀπαιτεῖ στεντορείως τὴν ἐπέκτασιν τοῦ εὐεργετικοῦ σκοποῦ. Εἰς τοῦτο νομίζω, τιθεμένης κατὰ μέρος τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς, τόσῳ εὐρύτερα θὰ ὦσι καὶ τὰ ἀποτελέσματα, καὶ τούτου εὐτυχῶς δὲν ἔχω ἀνάγκην περαιτέρω ἀποδείξεως, ἀποτεινόμενος πρὸς Καθηγητὰς τῆς ἱατρικῆς, τὰ Σ. μέλη τοῦ Ἀδελφάτου. Περιπλέον κατεπεύγουσα κρίνεται ὑπ' ἐμοῦ ἢ κατάρτισις αἰθούσης συφιλιδικῶν νοσημάτων τῶν ἀνδρῶν, κλάδου ἐν τῷ ὁποίῳ ἡμολογουμένως καθυστερεῖ ἡ πρακτικὴ ἐφαρμογή.

Τοιαῦτας τινὰς σκέψεις λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω ὑμῖν, κ. Πρόεδρε, καὶ δι' ὑμῶν εἰς τὰ Σ. μέλη τοῦ Ἀδελφάτου πρὸς μελέτην ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς αὐξήσεως τῆς πρὸς τὸ Δημοτικὸν νοσοκομεῖον χορηγίας τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἣτις τό γε νῦν ἔχον ἰσοφαρίζεται σχεδὸν πρὸς τὴν εἰς βᾶρος τοῦ νοσοκομείου ἀντιμισθίαν τῶν βοηθῶν. Ἐὰν ἐπετρέπετο εἰς ἐμὲ, τὸν ἐκ τοῦ σύνεγγου σπουδάζοντα τὰς μεγίστας τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου καταστήματος ἀνάγκας, νὰ ἐκφράσω γνώμην ἐπὶ τῆς ἀναγκαίας αὐξήσεως, θὰ ὑπεδείκνυον εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν σύγκλητον, ὅτι ὁ ἐλάχιστος αὐτῆς ὄρος δὲν δύναται νὰ ἦνε μικρότερος τῶν 25,000 δραχμῶν.

Βεβαίως, ἐὰν δὲν δύναμαι νὰ ὀμιλήσω πρὸς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ἐν ὀνόματι τῆς φιλανθρωπίας, διότι ἐκ τοῦ νόμου τὸ Πανεπιστήμιον δὲν δύναται νὰ τείνη τὸ οὖς εἰς τοιαῦτα αἰσθήματα, νομίζω ὅτι θέλει ἐκτιμηθῆ δεόντως ἡ ἐν τῷ συμφέροντι αὐτοῦ ὑποβολὴ τῶν σκέψεών μου. Ἐὰν κατορθωθῇ ἢ συνταύτισις αἰσθημάτων καὶ συμφερόντων, ἰδοὺ συνδυασμὸς ἀξίος τῆς εὐνοικῆς παραδοχῆς τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἰπὸ τὴν ἐλπίδα, ὅτι παρέσχον τὸν μίτον τοιοῦτου συνδυασμοῦ, παρακαλῶ τὸ Σ. Ἀδελφάτον, νὰ δεχθῇ τὴν ἐκφρασιν τῆς ἐξιδιασμένης ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1882.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Δημοτ. Νοσοκομείου
ἢ Ἐλπίς»

Τηλέμαχος Μαρατός.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Ὅσοι τῶν **Στίχων** μου κρατοῦν ἀκόμη ἀγγελίας, νὰ μοῦ τὰς στείλουν γρήγορα, καὶ δίχως χωρατά, γεμάταις μὲ συνδρομητὰς καὶ μὲ συνδρομητριας, καὶ ἂν ἀγαποῦν, ἄς στείλουνε καὶ λίγα μετρητά.

Γεώργιος Σουρῆς